

Objavljeno: sub, 12. jul, 2014. Osvježeno: danas 7:42

[Kultura](#) / [Muzika](#) / [Preporučujemo](#)

Kotor art: Počeli 13. Don Brankovi dani muzike

Piše: Boris Marković

Foto: Duško Miljanić

KOTOR – U okviru festivala Kotor art, koncertom „Muzika za sva doba“, u petak večer počeli su 13. Don Brankovi dani muzike, na čijem je čelu pijanista Ratimir Martinović. Crnogorski simfonijski orkestar, predvođen dirigentom Grigorijem Kraskom, i violinista Stefan Milenković nastupili su u svečanoj sali Centra za kulturu „Nikola Đurković“.

Prvobitno mjesto ovog događaja promijenjeno je zbog nepovoljnih vremenskih prilika. Naime, organizatori su svečanost planirali na Trgu Sv. Tripuna, kao što je to posljednjih godina bivalo na Dan državnosti, uz zvona katedrale, sjećajući se na počasnog predsjednika don Branka Sbutegu, ponekad i uz vatromet, i s intoniranjem držane himne.

Visoki dometi

Festival je počeo dva dana prije praznika, međutim, predsjednica opštine Kotor Marija Čatović, koja je i jedina od zvaničnika govorila na ceremoniji otvaranja, iskoristila je priliku da čestita građanima predstojeći praznik. Ona je ocijenila da je Kotor art od osnivanja značajno obilježio kulturnu scenu, ne samo u Kotoru, nego i u regionu, stavljajući akcenat na visoke umjetničke domete, nastupe istaknutih svjetskih umjetnika i raznovrsnost programa. Najavljujući svečani koncert, Čatović se osvrnula i na ovogodišnju programsku koncepciju.

- Tematski ram predstavlja muzika baroka, ali cjelokupni program sadrži sve moguće muzičke nijanse: od spomenutog baroka, preko klasike, romantizma i muzike 20. vijeka, do premijere poručениh djela nastalih prije svega par mjeseci – kazala je Čatović i zaključila da Don Brankovi dani muzike, „bez obzira na godine krize, nastavljaju uzlaznom putanjom, kako u segmentu raznovrsnosti programa, tako i u pogledu kvaliteta organizacije“.

Pun pogodak

Crnogorski simfonijski orkestar predstavio se u varijanti gudačkog ansambla, predvođen šefom dirigentom Grigorijem Kraskom. Ansambl je prvo izveo trostavačnu „Svitu za gudače“ baroknog majstora Arkandžela Korelija. Sve tri, na barokni način stilizovane igre – sarabanda, žiga i badineri, bile su precizno iznesene u karakteru i čisto u intonaciji. Upravo se na takvim kapitalnim/klasičnim djelima muzičke literature mogu prepoznavati nivoi spretnosti, zrelosti i kompatibilnosti ansambla, a sve je ukazivalo na profesionalni pristup. Pogodak organizatora svakako je bio, s jedne strane izbor soliste – poznati violinista Stefan Milenković, umjetnik briljantne svjetske karijere, a s druge strane izbor programa „Četiri godišnja doba“ Antonija Vivaldija, jedno od najpopularnijih djela klasične muzike. Nastalo još 1723. godine, kao ciklus od četiri koncerta za violinu i orkestar, djelo je u stvari dio Vivaldije zbirke od 12 koncerata pod nazviom „*Takmičenje između harmonije i invencije*, op. 8.“ Interesantno je pomenuti da je autor uz „Godišnja doba“ napisao sonete, kao svojevrsni program. Brojni su muzikološki radovi koji potvrđuju različite nivoe programnosti u ovim kompozicijama, deskrupciju, tonska slikanja prizora svakog godišnjeg doba (cvrkuti ptica, žubor potoka, oluja, vetar, pljusak). Zvučna paleta u kojoj su Milenković i orkestar vajali muzičke linije, upotpunila je raspon između svjetlosti i tame, kontrastnim elementima barokne estetike.

Raspoloženja prirode

Vivaldijeva „Godišnja doba“ shvaćena, kako je to naizgled samo naivno deskriptivno predstavio sam kompozitor u sonetima ili onako šire, kao što su organizatori to markirali u nazivu koncerta – „Muzika za sva doba“, u smjenama raspoloženja prirode prošla su pred očima i ušima posjetilaca gotovo u jednom trenu, baš kao što je bilo i tog dana u Kotoru – između kiše i sunca, proljeća i ljeta.

Priča jedne violine

Nakon burnog aplauza, Stefan Milenković obratio se publici, iznoseći činjenicu da je djelo koje je svirao objavljeno 1725. godine, a da je violina na kojoj je svirao napravljena godinu dana kasnije. Publici do kraja nije bilo jasno zašto su te dvije činjenice iznijete, tj. o kojoj je violini riječ. Kako saznajemo od organizatora festivala, violinista, u stvari, nije svirao na svom instrumentu, već na violini iz radionice poznate graditeljske porodice Gvarneri. Ovu violinu, koja je danas vlasništvo RTCG, svojevremeno je Radio Titogradu prodala supruga poznatog novljanskog violiniste Steva Prnjata, nakon njegove smrti. Da je riječ o istorijskoj, antikvarnoj i umjetničkoj vrijednosti instrumenta, potvrđuje i njen zvuk, ali čini se, po istom tom zvuku, da ona nije na onom nivou, rijetkih Gvarnerijevih primjeraka, procjenjenih na više miliona eura.

<http://www.pobjeda.me/2014/07/12/kotor-art-poceli-13-don-brankovi-dani-muzike/#.U8mUmvnSylh>